

[Socialministeren.]

krav vil blive stærkere og stærkere efterhånden og vil presse igennem, at vi skal imødekomme det og helst på en fornuftig måde.

Jeg tror, man må prøve at forestille sig, hvad der vil ske, hvis vi ikke gennemfører en almindelig tillægspension. Der vil utvivlsomt opstå yderligere krav om løsning ved aftaler på arbejdsmarkedet, ved tegning af private forsikringer osv., men det vil jo først ske, jeg havde nær sagt pø om pø, lidt efter lidt, og det vil formentlig have den virkning, ja, sikkert have den virkning, at vi ikke helt opnår den ligestilling, vi skal have, og som vi tilstræber, med tjenestemænd og funktionærer, og at de økonomisk dårligst stillede vil blive ladet tilbage uden en ordening.

Når man gennemfører en almindelig tillægspensionsordning, får man sikkerhed for, at den kommer til at omfatte alle erhvervsaktive i samfundet, og der bliver mulighed for at afpasse ydelserne ud fra sociale hensyn.

I regeringens oplæg er der netop taget vidtgående sociale hensyn til de ældre, ikke blot således som man har gjort det i Sverige og i Norge, men mere vidtgående, end man har gjort i de to lande. De danske grundpensioner ligger på et højere niveau sammenlignet med Sverige og Norge. Vi har samtidig fundet det rigtigt, som det blev nævnt af hr. Poul Møller, at tillægspensionen ydes fra bunden — altså uden fradrag i indkomsten, således som man kender det i de to andre lande — og ad disse veje opnår vi, at pensionsdækningen bliver høj for personer med en lav indtægt, men betydelig lavere for personer med den høje indtægt.

Jeg nævnede forleden i redegørelsen nogle tal for det; jeg kan i denne forbindelse igen nævne et tal, fordi det har relation til det, der senere blev sagt af hr. Niels Westerby. En erhvervsindtægt på 12.000 kr. vil opnå en dækningsprocent for et ægtepar på 110 pct. Hr. Niels Westerby undrede sig vist over det, men har vi en familie, der livet igennem har levet på det lave økonomiske niveau, så var det vel nok rimeligt, at den på de ældre dage blev sammenlignet med nogle, der havde en lidt bedre levestandard.

Der har været rejst det spørgsmål, om man ved at gennemføre ordningen lægger

hindringer i vejen for andre sociale fremskridt; der skulle ikke blive råd til andre fremskridt. Jeg skal gøre opmærksom på, at man i økonomiske kredse — det er også forudsat i beregningerne, som kommissionsmedlemmerne jo ved — regner med en stigning i levestandarden på 3 pct. om året fremover og en dertil svarende lønstigning. Vi regner med, at bidraget skal begynde med 2½ pct. og derefter stige med 0,3 pct. om året. Der er altså tale om 1/10 af den årlige stigning, og man vil således se, at der er plads til kontante lønforbedringer og andre formål inden for rammen af den almindelige velstandsstigning.

Hertil kommer, at størstedelen af bidragene i en lang årrække henlægges til fonds. Denne fondsopsamling vil bidrage til styrkelse af samfundsøkonomien, hvilket igen letter løsningen af andre sociale opgaver. Man vil også se, at fondens placering ved køb af obligationer og i kreditformidlingen i det hele taget vil kunne have en gavnlig indflydelse på f. eks. socialt byggeri, plejehjem, skoler, eller hvad der nu måtte være behov for lån til.

Nu er der fra venstres side stillet forslag om, at man skal udbygge den nugældende ATP, og fra konservativ side om, at vi skal forhøje den almindelige folkepension — og så i øvrigt ikke gøre noget. Ved disse forslag opnår man imidlertid ikke det, som er formålet, nemlig ligestilling i befolkningen mellem tjenestemænd og funktionærer på den ene side og alle andre på den anden side. Jeg ved ikke, om ikke det af og til kan undre én, at vi har det sådan i Danmark, at en maskinarbejder ved DSB har tjenestemandspension, hvorimod en maskinarbejder på øen eller inden for en af B. & W.s andre virksomheder, en maskinarbejder, der laver ganske det samme og yder lige så stor en samfundsindsats som den anden, ikke kan opnå ligestilling.

Det må også være klart, at der er et stadig stigende behov for, at den levestandard, man har oparbejdet igennem de aktive år, i det væsentlige bevares i den senere periode, men det opnår man hverken ved alene at forhøje Arbejdsmarkedets Tillægspension eller ved at udvide den til at omfatte alle eller ved alene at forhøje folkepensionen. Dermed har jeg ikke sagt, at vi ikke skal forhøje folkepensionen, men det er en af den